

DETERMINAREA DISTRIBUTIEI CAMPULUI MAGNETIC

1. Chestiuni teoretice

Câmpul magnetic poate fi stabilit de *conductoare parcuse de curent de conducție, de corpurile încărcate cu sarcini electrice aflate în mișcare, de fluxul electric variabil în timp și de corpurile magnetizate*

Câmpul magnetic produs de substanțele magnetizate se numește câmp magnetostatic (în acest regim mărimele de stare nu variază în timp și nu au loc transformări de energie).

Câmpul magnetic produs de curentul continuu ce trece prin conductoare, este un câmp magnetic staționar (mărimele de stare nu variază în timp dar au loc transformări de energie) Dacă curentul este variabil în timp (mărimele de stare variază în timp), câmpului magnetic i se asociază inseparabil câmpul electric și împreună se condiționează reciproc, alcătuind câmpul electromagnetic. Câmpul magnetic este câmpul electromagnetic considerat din punctul de vedere al proprietăților lui magnetice Fenomenul test pentru detectarea speciei de mărimi care caracterizează câmpul magnetic în vid constă din exercitarea de forțe și cupluri asupra *corpurilor încărcate cu sarcini electrice în mișcare, asupra corpurilor magnetizate, sau asupra conductoarelor parcuse de curent electric de conducție* situate în câmp magnetic. Practic acestea definesc sursele câmpului magnetic *Mărimea vectorială de stare a câmpului magnetic în vid $\bar{B}_v(\bar{r})$ se numește inducție magnetică în vid* care este o mărime primitivă. În corpuri campul magnetic este complet definit de perechea de marimi inductie și intensitate camp magnetic. Teorema fundamentală a câmpurilor de vectori pentru câmpul magnetic se enunță astfel :câmpul magnetic caracterizat de perechea de mărimi \mathbf{B} și \mathbf{H} este complet determinat dacă se cunosc : $\text{rot } \mathbf{H} = \mathbf{J}$ și $\text{div } \mathbf{B} = \mathbf{0}$ în fiecare punct din domeniul V_Σ și dacă în fiecare punct de pe frontieră Σ se cunoaște fie componenta normală a inductiei \mathbf{B}_n ,fie componenta tangentială a intensitatii \mathbf{H}_t .

În regim magnetic staționar mărimele nu variază în timp iar ecuațiile câmpului electromagnetic sunt decuplate pe cele două câmpuri electric și magnetic Ecuatiile câmpului magnetic pot fi restranse prin introducerea potentialului magnetic vector A la o

singura ecuație de ordinul II $\frac{1}{\mu} \Delta \vec{A} + \sigma \text{grad}(V) = 0$ unde $-\sigma \text{grad}(V) = \mathbf{J}$ densitatea de

curent ce parcurge conductorul de conductivitate σ .

Câmpul magnetic fiind un câmp solenoidal, potentialul vector se definește la fel ca în vid $\text{rot } \bar{A} = \bar{B}$ În regim staționar se adoptă $\text{div } \bar{A} = 0$ condiția numită *condiția de etalonare Coulomb*

Înlocuind $\text{div } \bar{A} = 0; \text{rot } \bar{H} = \bar{J}$ rezultă $-\Delta \bar{A} = \mu \bar{J} + \text{grad} \mu \times \bar{H}$ sau

$$\Delta \bar{A} = -\mu \bar{J} - \text{grad} \mu \times \bar{H}$$

In cazul domeniilor omogene pe porțiuni, în fiecare subdomeniu permeabilitatea fiind constantă, ecuația de mai sus are forma $\Delta \bar{A} = -\mu \bar{J}$ numită *ecuația vectorială a lui Poisson*

Dacă $\bar{J} = 0$ atunci se obține $\Delta \bar{A} = 0$ numită *ecuația vectorială a lui Laplace.*

Partea neomogenă a ecuației Poisson, proporțională cu densitatea curentului electric de conducție constituie sursa câmpului magnetic staționar. Soluțiile ecuației Laplace se numesc funcții vectoriale armonice însă rezolvarea ecuațiilor Poisson și Laplace necesită cunoașterea condițiilor pe frontieră.

Deși formal potențialele scalar V și vector A satisfac ecuații de același tip , Poisson respectiv Laplace, restricția pe care o impune condiția de etalonare $\operatorname{div} \mathbf{A} = 0$ implică pentru vectorul A o formulare diferită a condițiilor pe frontieră domeniului. De exemplu, într-un sistem de coordonate carteziene ecuația Laplace sau Poisson se descompune în trei ecuații scalare în care condițiile pe frontieră ale acestor ecuații nu stabilesc direct condițiile pe frontieră pentru ecuația vectorială . Pentru a evita descompunerea ecuației vectoriale în trei ecuații scalare , ecuații dependente ca formă de scriere de sistemul de coordonate se preferă scrierea acesteia în forma nedezvoltată, valabilă în orice sistem de coordonate $\operatorname{rot}(\operatorname{rot} \mathbf{A}) = \mu \mathbf{J}$, respectiv $\operatorname{rot}(\operatorname{rot} \mathbf{A}) = 0$

Condițiile pe frontieră domeniului de calcul se determină din aplicarea formulelor câmpului magnetic pe suprafețele de discontinuitate . Astfel : din $\operatorname{div}_s \mathbf{B} = 0$ rezultă $\mathbf{n} \cdot \mathbf{B} = \mathbf{n} \cdot \operatorname{rot}_s \mathbf{A} = \mathbf{n} \cdot (\mathbf{n} \times \mathbf{A}) = 0$ relație ce se anulează dacă $\mathbf{n} \times \mathbf{A} = 0$ (conservarea componentei tangențiale a lui A) sau utilizând proprietățile produsului mixt $(\mathbf{n} \times \mathbf{n}) \cdot \mathbf{A} = 0$ rezultă $\mathbf{A} \neq 0$ (valoare impusă potențialului) deoarece $\mathbf{n} \times \mathbf{n} = 0$. Din legea circuitului magnetic aplicată pe suprafețele de discontinuitate ce nu conțin pânze de curent rezultă $\operatorname{rot}_s \mathbf{H} = \mathbf{n} \times \mathbf{H} = 0$ (condiție de tip Neumann denumita și naturală)Conditia de tip natural conduce la conservarea derivatei după normală a potentialului vector, altfel spus dacă o linie de camp întreaga frontieră accesată este lăsată să treacă .

2. Exemple de determinare a distributiei campului magnetic

2.1 Campul magnetic al unui conductor

Un conductor parcurs de curent produce în spațiu înconjurator inducția magnetică

$$\vec{B}_1 = \frac{\mu_0 i_1}{2 \cdot \pi \cdot r} \vec{e}_\phi \text{ respectiv potentialul magnetic satisfac ecuația } \operatorname{rot}(\operatorname{rot} \mathbf{A}) = \mu \mathbf{J} \text{ în}$$

înteriorul conductorului și $\operatorname{rot}(\operatorname{rot} \mathbf{A}) = 0$ în exteriorul acestuia.

Ecuatiile de ordin I ale campului magnetic în scrierea soft-ului PDEase sunt

$$\operatorname{curl} \mathbf{H} = \mathbf{J}$$

$$\operatorname{div} \mathbf{B} = 0$$

$$\mathbf{B} = m^* \mathbf{H}$$

B densitate flux magnetic

H intensitate camp magnetic

J densitate de curent

m permeabilitatea mediului.

Prin introducerea potentialului magnetic vector A relația dintre inducție și potential este $\mathbf{B} = \operatorname{curl} \mathbf{A}$ Potentialul vector are componentă numai după axa z (perpendiculară pe planul de calcul) $\mathbf{A}(0,0,A)$ ceea ce conduce la ecuația de ordin II

$$\operatorname{curl}((1/m) * \operatorname{curl} \mathbf{A}) = \mathbf{J}$$

Conditia de etalonare este

$$\operatorname{div} \mathbf{A} = 0.$$

Aceasta condiție este satisfăcută dacă

$$\operatorname{curl}((1/m) * \operatorname{curl} \mathbf{A}) = \mathbf{J}(x,y) \text{ în conductor}$$

$$\mathbf{A} = g(x,y) \text{ pe frontieră (la mare departare de conductor } \mathbf{A}=0)$$

Dependenta inductiei magnetice de potentialul vector este exprimata prin relatiiile $B = (dx(A), -dy(A))$ si 0

Title "Campul unui conductor infinit"

Variables A

Definitions

$$\mu_0 = 1 \quad \{ \text{permeabilitatea} \}$$

$$r\mu_0 = 1/\mu_0$$

$$J = 0 \quad \text{current} = 10$$

$$B_x = dx(A) \quad B_y = -dy(A) \quad B_{abs} = \sqrt{B_x^2 + B_y^2}$$

Initial values

$$A = 2$$

Equations

$$\text{curl}(r\mu_0 * \text{curl}(A)) = J$$

Boundaries

Region 1

$$\text{value}(A) = 0$$

$$\text{start}(-10, 0) \text{ arc}(\text{center}=0, 0) \text{ angle } 360 \text{ to finish}$$

Region 2

$$J = \text{current}$$

$$\text{start}(-1, 0) \text{ arc}(\text{center}=0, 0) \text{ angle } 360 \text{ to finish}$$

Monitors

$$\text{contour}(A) \text{ as "Potential"}$$

Plots

$$\text{contour}(A)$$

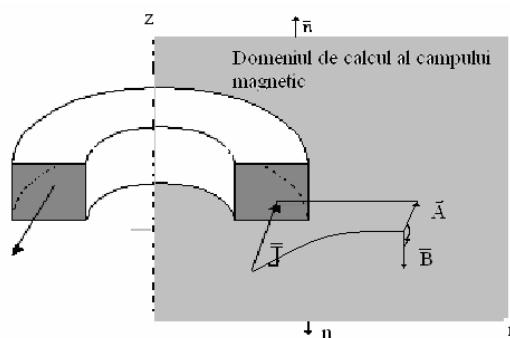
$$\text{elevation}(B_{abs}) \text{ from}(0, 0) \text{ to } (10, 0)$$

$$\text{surface}(A) \text{ as "Magnetic Potential"}$$

End

2.2 Campul magnetic al unei spire

Urmam sa determinam câmpul magnetic produs de o spiră parcursă de curentul continuu I , spiră de rază interioară $r_i=0,1$ și rază exterioară $r_e=0,2$. Sistemul de coordonate se alege în simetria sursei de câmp magnetic, ce-i spira parcursă de curentul I . Curentul continuu I are densitatea J orientată după vesorul e_ϕ producând câmp magnetic în planul (r, z) .

Din cauza simetriei domeniul de calcul se alege conform figurii Condițiile la limită pentru potențialul vector \mathbf{A}_ϕ sunt : in axa spirei $\mathbf{A}_\phi = \mathbf{0}$, iar după axa z și la distanța r de axa spirei , $\vec{n} \times \vec{A} = 0$ condiție dedusă din conservarea inducției magnetice pe suprafața de discontinuitate $\text{rot}_s \vec{A} = \vec{n} \times \vec{A} = 0$.

Title "Camp produs de o spira"

Select

```
errlim= 1e-4      contours= 20
contourgrid= 30    vectorgrid= 30
surfacegrid= 30
alias(x)= "Radius" alias(y)= "Z"
```

Variables

A_phi

Definitions

```
r1= 0.1          r2= 0.2          r3= 2.0
L12= 0.2          L3= 1.0
mu0= 4*pi*1e-7   mu= mu0         J
Br= -dy(A_phi)    Bz= (1/x)* dx(x*A_phi)
Babs= sqrt(Br**2+Bz**2)
small= 1e-30
```

Equations

```
dy[ (1/mu)*dy(A_phi)]+ dx[ 1/(mu*x)* dx(x*A_phi)]+ J= 0
```

Boundaries

region 1

```
J= 0
start(0,-L3)      value(A_phi)= 0
line to (r3,-L3)  to (r3,L3)  to (0,L3) to finish
```

region 2

```
J= 1 { spira }
start(r1,-L12)
line to (r2,-L12) to (r2,L12) to (r1,L12) to finish
```

Monitors

contour(A_phi)

Plots

```
contour(A_phi)
contour(Babs)        contour( log10(Babs+ small))
contour(Br)           contour(Bz)
vector(Br/Babs, Bz/Babs)
surface( Babs)
```

End

Tema 1. Studiați distributia campului magnetic pentru o bobină cu 5 spire unde distanța dintre spire este $L_s=0.2$ mm

2 Studiați distributia campului magnetic și fortele electrodinamice pe unitatea de lungime intre două bobine coaxiale distante la 0,2mm ,bobine cu 5 spire având distanța dintre spire $L_s=0.2$ mm